

РЕШЕНИЕ

№ 7485

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 01.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8586** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 83, ал. 4, във връзка с чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на „СТЕЛТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], чрез С. Н. В., в качеството на управител, срещу Акт за deregистрация по Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/ № 220992302506170/29.05.2023г., издаден от П. В. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1079/03.08.2023г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“-С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и неправилност на обжалвания акт поради допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, противоречие с материалния закон, немотивираност и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че административният орган не е изложил мотиви защо се прилага наложената санкция. Излага се, че в акта за deregистрация по ЗДДС, констатацията за публичните задължения на дружеството е към 18.04.2023г., а данните за активите на дружеството към 30.04.2023г. Счита, че това е довело до погрешен извод, че размерът на публичните задължения надхвърля стойността на активите, намалени със задълженията му. Излага съображения, че от структурата на публичните задължения се установява, че по - голямата част от задълженията са декларирани в подавани справки - декларации по ЗДДС, от което

следва, че „СТЕЛТ“ ООД се е „самозадължило с ДДС, заради негови некоректни търговски партньори“. В тази връзка сочи, че дерегистрацията по ЗДДС се явява наказание и санкция за отговорно и законосъобразно поведение и това не е справедливо. По тези мотиви, подробно развити в жалбата, претендира отмяната на решението по жалбата и присъждане на направените разноски.

В съдебно заседание – жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответната страна - директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез процесуалния си представител юрк. К., оспорва жалбата като неоснователна по мотивите, изложени в потвърдителното решение. Счита, че събраните в хода на проверката доказателства потвърждават фактическите констатации и правните изводи на приходния орган. По тези мотиви иска от съда да отхвърли жалбата и да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С Резолюция за извършване на проверка №222692301961768/21.04.2023г., издадена от А. Л. - С., на длъжност началник отдел при ТД на НАП С. е възложено извършването на проверка за установяване наличието на основания за дерегистрация по ЗДДС на дружеството-жалбоподател „СТЕЛТ“ ООД. Проверката е възложена на основание Заповед №РД-01-346/20.04.2023 г. на директора на ТД на НАП С. и е във връзка с осъществяване на след регистрационен контрол и установяване на съответствие на декларираните данни с действителни такива от задължени лица, регистрирани в ТД на НАП С. за целите на ЗДДС.

Резултатите от проверката са обективирани в Акт за дерегистрация по ЗДДС № 220992302506170/29.05.2023г., издаден от П. В. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., предмет на оспорване в настоящото производство.

С акта за дерегистрация е прието, че за „СТЕЛТ“ ООД са налице обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС и на основание чл. 106, ал. 2, т. 1 от ЗДДС дружеството е дерегистрирано по ЗДДС.

В хода на проверката органите по приходите са изпратили Искане за представяне на документи и писмени обяснения/ИПДПОЗЛ/ №222692301961768-1/24.04.2023г. на дружеството-жалбоподател, в отговор на което на 25.05.2023 г. от „СТЕЛТ“ ООД са представени 2 декларации, договори за паричен заем със „СТАНДАРТ МИЛК 2015“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 3 броя, договор за наем и анекс с „БИ СИ СИ ЕЛЕНА“ ЕООД,[ЕИК], договор за наем с „БИ СИ СИ ХАНДЕЛ“ ООД, ЕИК[ЕИК], договор за стопанисване и управление на имот с Ц. В. В., обратна ведомост с натрупване за периода 01.05.2022г. - 30.04.2023г., аналитичност на сметки 411 „Вземания от клиенти“, 498 „Други дебитори“, 304 „Стоки“, писмени обяснения, относно счетоводното обслужване и трудов договор.

От представените извлечения от счетоводната отчетност органите по приходите установили, че дружеството притежава активи в размер на 1 315 271,41 лв. и задължения в размер на 823 164,98 лв. При извършена проверка в информационните масиви на НАП се установява, че „СТЕЛТ“ ООД има задължения, събирани от НАП в общ размер на 1 023 686,04 лв., в т. ч. по РА №Р2210-1405162-091-001/16.02.2015г. в размер на 922 744,98 лв. по РА №Р-22221016002621-091-001/07.12.2016г. в размер на

557,01 лв., по справки декларации по ЗДДС в размер на 6 350,00 лв. за корпоративен данък в размер на 18 558,72 лв., по ЗДДФЛ в размер на 12 946,57 лв., вноски за фонд ДОО - 37 133,66 лв. здравно-осигурителни вноски в размер на 15 850,78 лв. и вноски за фонд УПФ в размер на 9 543,77 лв.

Във връзка с изложеното е констатирано, че публичните задължения събирани от НАП в размер на 1 023 686,04 лв., са на по - голяма стойност от тази на активите в размер на 1 315 271,41 лв., намалена със задълженията на дружеството /823 164,98 лв./ възлизаящи на 492 106,43 лв. Поради това е прието, че са налице основания за дерегистрация по ЗДДС, съгласно чл. 176, ал. 2, т. 2, буква „б“ във връзка с чл. 176, т. 4 от ЗДДС. АДЗДДС е връчен на управителя на дружеството на 09.06.2023г.

Акта за дерегистрация е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С. с жалба вх. № 53-03-2004/23.06.2023г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-1005/28.06.2023г. по регистъра на дирекция ОДОП С., във връзка с която е постановено Решение № 1079/03.08.2023г., издадено от директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, с което: Акт за дерегистрация по ЗДДС № 220992302506170 от 29.05.2023г., издаден от П. В. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., е потвърден, като законосъобразен.

Решението е връчено по електронен път на 04.08.2023г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществува на правния спор:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваният Акт за дерегистрация по ЗДДС е издаден от компетентен орган, видно от Резолюция за извършване на проверка № 222692301961768/21.04.2023г. съгласно която П. П. заема длъжността главен инспектор по приходите. За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице предпоставките на чл. 176, т. 4 от ЗДДС, а именно, че дружеството има публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите, общата стойност на които надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения.

Съдържанието на прекратяването на регистрацията по ЗДДС и нейните последици са уредени в чл. 106, ал. 1 от ЗДДС. Дерестрацията се изразява в забрана за данъчния субект да начислява ДДС и да приспада данъчен кредит след датата на прекратяване на регистрацията, освен ако законът е предвидил нещо друго. Регистрацията се прекратява по инициатива на регистрираното лице или на приходната администрация. В хипотезите на задължителна дерегистрация по чл. 107 от ЗДДС администрацията действа в условията на обвързана компетентност, а в тези по чл. 176, вр. с чл. 106, ал. 2, т. 2, б. "б" от ЗДДС упражнява дискреция. Относно оспорването на актовете в регистрационното производство е приложим редът за оспорване на РА (чл. 83, ал. 4 от ДОПК). Процесуални правила относно вписването в специалните регистри (като този по ЗДДС) се съдържат в чл. 86 от ДОПК.

Систематичното място на чл. 176 в глава двадесет и пета от ЗДДС, уреждаща правомощията на органите по приходите за предотвратяване на данъчни измами, определя юридическите факти, представляващи основания за дерегистрация по преценка на администрацията, като източник на опасност от загуба на данъчни приходи. От тълкуването на посочените в чл. 176 основания за дерегистрация се налага изводът за такова поведение на задължено лице, целящо извършване на данъчни нарушения, за които последното да бъде санкционирано. Законодателят е квалифицирал като данъчно нарушение и наличието на установени спрямо

задълженото лице, но невнесени данъчни задължения в размери, несъпоставими с наличните му активи. Характерът на производството по чл. 176, т. 4 ЗДДС е санкционен, защото с оглед правната сигурност не следва да остава регистриран по ЗДДС данъчен субект, който не е в състояние да посрещне изискуемите си публични задължения. По отношение на такъв субект няма да е сигурно начисляването и внасянето на дължимия косвен данък, което от своя страна ще рефлектира върху правата на съконтрагентите му, на които той се явява доставчик.

Съдът намира, че санкционното производство по чл. 176, т. 4 ЗДДС правилно е намерило приложение по отношение на жалбоподателя. Актът е издаден в съответствие с материалноправните разпоредби на закона, като констатираните при проверката обстоятелства са подведени към хипотезата на именно приложимата в случая разпоредба. Безспорно органът по приходите е обосновал тези обстоятелства с наличието на публични задължения, които не са внесени към датата на издаване на АДЗДДС.

В разглеждания казус административния орган е мотивирал необходимостта от дерегистрация на данъчния субект, поради наличието на основанието по чл. 176, т. 4 от ЗДДС. В настоящия случай в Акта за дерегистрация е установено, че по данъчната сметка на дружеството, има задължения в общ размер на 1 023 686,55лв. към 18.04.2023г. При проверката органът по приходите е взел данни за наличните активи на дружеството-жалбоподател от оборотна ведомост, която е изготвило и представило самото задължено лице. В нея фигурират активи на обща стойност 1 315 271,41лв.

Съдът съобрази, че предназначението на оборотната ведомост като вторичен счетоводен документ е да отразява началните салда, оборотите и крайните салда на използваните в предприятието счетоводни сметки за определен период от време.

За да е доказано наличието на основание по т. 4 на чл. 176 от ЗДДС обаче, е нужно да е установено наличието и на втората предпоставка - публичните задължения да надхвърлят разликата между стойността на активите и пасивите на дружеството. При проверката органът по приходите е взел данни за наличните активи и задължения на дружеството - жалбоподател от оборотна ведомост за период от 01.05.2022г. до 30.04.2023г., която е изготвило и представило самото задължено лице. В нея фигурират активи на обща стойност 1 315 271,41лв., а задълженията са в общ размер 823 164,98лв. От извършената проверка в информационния масив на НАП към 18.04.2023г. е установено, че дружеството има задължения събирани от НАП в общ размер на 1 023 686,04лв. В случая, задълженията на дружеството, събирани от НАП надхвърлят стойността на активите му, намалени с неговите задължения.

Жалбоподателят твърди обратното, като отрича наличието на обстоятелството по чл. 176, ал. 4 ЗДДС, понеже установяването на публичните му задължения е към 18.04.2023г. от органите по приходите, а данните от активите на дружеството са към 30.04.2023г. При това положение спорният въпрос по делото се свежда до последиците от недоказването. Тежестта на доказване е правото на Съда да приеме за неслучил се всеки факт за чието съществуване няма доказателства по делото и по аргумент от нормата на чл. 171, ал. 4 от АПК тя е приложима когато на страната, носеща тежестта на доказване, са дадени указание че за факта не сочи доказателства. В административната преписка не се съдържат доказателства за извършени плащания на установените публични задължения в периода 18.04.2023г. до 30.04.2023г., като такива не са представени и в съдебното производство. В решението, с което е потвърден оспорения в настоящото производство акт за дерегистрация, е посочено, че

при извършена допълнителна проверка в информационните масиви на НАП е установено, че към 11.07.2023г. публичните задължения на дружеството възлизат на 1 031 189,69лв., като разликата с тези към 18.04.2023г. е единствено от натрупаните лихви.

Настоящият съдебен състав намира за необосновани са твърденията на жалбоподателя за липса на проявена активност от органа по приходите при събиране и преценка на относимите доказателства и не споделя довода на жалбоподателя, че оспореният акт за deregистрация не съдържа мотиви. Липсата на мотиви, според установената практика прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа. Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос. Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.ІІІ.1975 г., ОСГК на ВС, мотивите към административния акт или към резолюцията за отказ за издаване на административен акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най - късно до изпращането на жалбата срещу акта на по - горния административен орган. В конкретния случай, в Акт за deregистрация по ЗДДС е налице препращане към издадената резолюция за проверка на факти и обстоятелства за deregистрацията по ЗДДС относно дружеството-жалбоподател, както и ИПДПОЗЛ № 222692301961768-1/24.04.2023 г. и представените от страна на дружеството документи. Органът по приходите е изложил и самостоятелни мотиви, въз основа на фактически установявания в хода на проверката, която е извършил.

По аргумент от чл. 169 АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, съдебният контрол при оспорването на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, е ограничен до проверка дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Част от тази проверка е спазването на принципа за съразмерност по чл.6 АПК, според който административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която се издава актът, прилагане на онези мерки, които са по-благоприятни за засегнатите лица, ако и по този начин се постига целта на закона, и избор на тази възможност, която е осъществима най-икономично и е най-благоприятна за държавата и обществото. Систематичното място на разпоредбите, послужили като основание на процесния отказ по чл.176 от ЗДДС, в Глава XXV „Правомощия на приходните органи по предотвратяване на данъчни измами“ са указание за засилен обществен интерес, свързан с предотвратяване на данъчни нарушения. Законоустановената възможност за приходните органи да прекратят регистрация на основание чл.176, ал.1, т. 4 ЗДДС е въведена със санкционна цел срещу дружества, които имат публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите, общата стойност на които надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения. При преценка на баланса между интересите на обществото от защита на особено важен държавен и обществен интерес – по предотвратяване на данъчни нарушения и личните интереси на търговеца от регистрация по ЗДДС, съдът приема, че намесата в правната сфера на субекта в случая е пропорционална на преследваните цели. Доводите на жалбоподателя за нарушение на тези принципи са неоснователни.

Предвид изложеното, оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена. В този смисъл е и трайната и непротиворечива практика на ВАС по аналогични случаи, обективирана в решение № 7196/22.06.2015 по адм. д. № 10103/2014г.; решение № 14895/15.11.2019г. по адм. д. № 3459/2019г.; решение № 7949/17.06.2016г. по адм. д. 3 13841/2014г.; решение № 10471/14.10.2008г. по адм. д. № 6596/2008г.; решение № 5082/27.04.2016г. по адм. д. № 6416/2015г. решение № 13686/15.10.2019г. по адм. д. № 6012/2019г. и др.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са съевременно поискани от пълномощника му, поради което следва да му бъдат присъдени. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 1000 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СТЕЛТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], чрез С. Н. В., в качеството на управител, срещу Акт за deregистрация по Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/ № 220992302506170/29.05.2023г., издаден от П. В. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1079/03.08.2023г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“-С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА „СТЕЛТ“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" С. при Централно управление на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 1000 (хиляда) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: